

»Mala opica je splašila tatú! Pogumna opica!« so klicali ljudje. Kaj pomeni »tat« in »pogumen?« Naposled so neznani ljudje zapustili sobo. Zo=Zo me je vzela na roko in me ljubkovala. To se je smehljaj in povedal: »Kaška je naš zvesti varuh!«

»Varuh?« Še ena nerazumljiva beseda! Kdo mi vse to razjasni?

To je našel med razmetanimi stvarmi palico, ki sem jo pustila na pragu. Pokazoval jo je Zo=Zo in se veselo smejal. »Ha! Ha! Ha!« sem ponavljala.

Gnana od nepojmljive radosti sem skočila iz rok Zo=Zo. Posrečilo se mi je narediti dva obrata v zraku. Saltomortale double!

»Ah, ah, ah!« sem godla ponosno. Čutila sem, da postajam vedno bolj podobna Ori=Oriju.

Morda sem tudi jaz pomagala komu v nesreči? Morda sem bila plemenita?

Danes sem zelo, zelo srečna, dasi ne vem, zakaj.

Ah! Ah! Ah!

(Nadaljevanja in konec v prihodnjem letniku.)

FRANJO ČIČEK:

Turški zvon v Hočah.

(Pripovedka.)

Ko so neko jesen Turki ropali na Dravskem polju in okoli Maribora, menda leta 1529. ali 1532., so opustošili in požgali tudi »Hočje« ali Hoče. Bila je pa takrat silovito deževna jesen. Vsi potoki so narastli in kar čez polja je lila voda.

Hočani so poskrili najdražje v luknje pod hočko cerkvijo ali v grad Hompoš, deloma pa v pohorske gozdove, kamor so napodili tudi živino.

Turki, videč, da je vas prazna, so jo iz jeze požgali — nato pa so se spravili v zvonik, potegnili najlepši zvon, ga naložili na voz ter odpeljali doli proti današnji železniški postaji Hoče. Tiste dni pa še hočki potok in cesta nista imela ločene poti, temveč voda je tekla kar po grapi, kjer so ljudje tudi vozili. Nenadoma so Turki obtičali z zvonom v vodi in blatu. Nikamor ga niso mogli več spraviti. Ker se jim je pa zelo mudilo, so ga pustili tam in oddrveli dalje proti Ptuju.

Po odhodu Turkov so prišli skriti Hočani zopet na svetlo, spravili so zlahka zvon nazaj v zvonik, odkoder je poslej donel s svojim srebrnim glasom po hočkem polju. Ljudje so rekli: »Turški zvon poje,« kadar se je oglasila mila njegova pesem.

Na mestu, kjer so Turki obtičali z njim, so postavili Hočani lično kapelico v spomin na čudoviti zvon, ki ni hotel iz svoje upepeljene vasice.

